

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Comisia pentru dezvoltare

2010/2300(INI)

17.3.2011

PROIECT DE RAPORT

referitor la viitorul sprijinului bugetar al UE acordat țărilor în curs de dezvoltare
(2010/2300(INI))

Comisia pentru dezvoltare

Raportor: Charles Goerens

PR_INI

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	7

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la viitorul sprijinului bugetar al UE acordat țărilor în curs de dezvoltare (2010/2300(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere angajamentele privind volumul ajutoarelor, ajutoarele pentru Africa Subsahariană și calitatea ajutoarelor, asumate de G8 cu ocazia summitului de la Gleneagles din 2005 și cu ocazia reuniunilor ulterioare ale G8 și G20,
- având în vedere Consensul European privind dezvoltarea¹ și Codul de conduită al Uniunii Europene privind complementaritatea și diviziunea muncii în politica de dezvoltare²,
- având în vedere Declarația de la Paris privind eficacitatea ajutorului și Agenda pentru acțiune de la Accra,
- având în vedere articolul 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care prevede că „Uniunea ține seama de obiectivele cooperării pentru dezvoltare la punerea în aplicare a politicilor care pot afecta țările în curs de dezvoltare”,
- având în vedere articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare [„Instrumentul de finanțare a cooperării pentru dezvoltare”³(ICD)],
- având în vedere articolul 61 alineatul (2) din Acordul de la Cotonou,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 aprilie 2006 referitoare la eficacitatea ajutoarelor și corupția în țările în curs de dezvoltare⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 mai 2010 conținând observațiile care fac parte integrantă din decizia privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului celui de al șaptelea, de al optulea, de al nouălea și de al zecelea Fond european de dezvoltare aferent exercițiului financiar 2008⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 3 februarie 2011 referitoare la poziția Consiliului în primă lectură în vederea adoptării regulamentului Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 de stabilire a unui instrument de finanțare a cooperării pentru dezvoltare⁶,

¹ JO C 46, 24.2.2006, p. 1.

² Concluziile Consiliului 9558/07 din 15 mai 2007.

³ JO L 378, 27.12.2006, p. 41.

⁴ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 316.

⁵ JO L 252, 25.9.2010, p. 109.

⁶ Texte adoptate la această dată, P7_TA(2011)0030.

- având în vedere Raportul special nr. 11/2010 al Curții de Conturi Europene intitulat „Gestiunea sprijinului bugetar general, asigurată de către Comisie, în țările ACP și în țările din America Latină și din Asia”,
 - având în vedere Cartea verde a Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor referitoare la „Viitorul sprijinului bugetar al UE în favoarea țărilor terțe” (COM(2010)0586 final).
 - având în vedere documentul Comisiei din 2007 intitulat „Guidelines on the Programming, Design & Management of General Budget Support”,
 - având în vedere raportul Comisiei din 2008 intitulat „Sprijinul bugetar: Modul eficace de a finanța dezvoltarea?”,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare și avizul Comisiei pentru afaceri externe, al Comisiei pentru bugete și al Comisiei pentru control bugetar (A7-0000/2011),
- A. întrucât eradicarea sărăciei constituie obiectivul major al politicii de dezvoltare a Uniunii Europene în conformitate cu dispozițiile Tratatului de la Lisabona;
 - B. întrucât o serie de donatori consideră sprijinul bugetar (SB) ca un mijloc de a impulsiona apropierea politicilor de dezvoltare și a proceselor de reformă de către țările partenere, de a consolida instituțiile și sistemele naționale de responsabilizare și de a facilita creșterea economică, reducerea sărăciei și îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare;
 - C. întrucât SB permite remedierea deficiențelor abordării tradiționale pe proiect (costuri ridicate ale tranzacțiilor, sisteme paralele fragmentate);
 - D. întrucât în ciuda riscurilor menționate de Curtea de Conturi Europeană în rapoartele sale privind SB, „abordarea dinamică” a condiționalității generale a SB rămâne un instrument foarte important de dialog politic; întrucât SB nu poate totuși să fie considerat în niciun caz ca un „cec în alb”;
 - E. întrucât angajamentele asumate de țările beneficiare față de toți partenerii acestora pot din când în când să îngreuneze utilizarea lor, dat fiind faptul că condiționalitățile donatorilor de fonduri se dovedesc uneori a fi contradictorii;
 - F. întrucât până în prezent încălcarea drepturilor omului (denumite de primă generație) a fost invocată de Uniunea Europeană în cadrul acordurilor de parteneriat mai degrabă decât încălcarea drepturilor socioeconomice (denumite de a doua generație);
 - G. întrucât toți donatorii de fonduri ar trebui să se consulte în vederea prevenirii oricărei incoerențe în ceea ce privește condiționalitatea;
 - H. întrucât responsabilitatea guvernului partener în materie de gestiune bugetară față de cetățenii săi constituie un factor esențial al dezvoltării capacității sale grație implicării parlamentului său, precum și a societății civile în domeniul finanțelor publice,

1. salută inițiativa Comisiei definită prin intermediul Cărții verzi privind SB care vizează în primul rând promovarea dezvoltării endogene a țărilor partenere;
2. reamintește rolul inovator al Uniunii Europene în domeniul SB, subliniind că Uniunea are vocația de a dezvolta o metodologie, precum și un sistem valabil de condiții pentru ceilalți donatori de fonduri;
3. subliniază faptul că abordarea dinamică, adoptată de Comisie, precum și de majoritatea donatorilor de SB, prevede o serie de riscuri care trebuie să fie luate în considerare în mod corespunzător;
4. subliniază necesitatea de consolidare atât a mecanismelor de control ale Comisiei, cât și a controlului parlamentar în țările beneficiare de SB; subliniază de asemenea faptul că instituirea unui control optim al finanțelor publice în țările beneficiare trebuie să constituie o condiție prealabilă oricărei plăți;
5. subliniază, în acest sens, importanța implicării în mod sistematic a parlamentelor și a societății civile în dialogul privind politicile de combatere a sărăciei și în revizuirile anuale ale sprijinului bugetar;
6. își exprimă preocuparea în legătură cu efectele de destabilizare macroeconomică și cu impactul asupra populației celei mai vulnerabile care ar putea fi determinate de o suspendare brutală a SB; propune instituirea, în cadrul unei acțiuni comune a donatorilor de fonduri, a unui mecanism de diminuare progresivă a plăților reprezentând SB, care ar putea atenua impactul de acest tip, ar putea favoriza dialogul politic și ar putea permite găsirea unor soluții comune la dificultățile întâlnite;
7. reamintește condițiile referitoare la transparența și buna gestionare a finanțelor publice prevăzute de articolul 61 alineatul (2) din Acordul de la Cotonou, precum și condițiile stabilite la articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind Instrumentul de finanțare a cooperării pentru dezvoltare (ICD) pentru acordarea unui SB;
8. reamintește faptul că lipsurile importante în ceea ce privește capacitatea și, în special, guvernanta defectuoasă pot priva de SB multe țări în curs de dezvoltare;
9. reamintește faptul că lipsa de progrese în ceea ce privește buna gestionare a finanțelor publice descalifică un număr important de alte țări de la acordarea de SB;
10. încurajează țările în curs de dezvoltare să promoveze dezvoltarea participativă în conformitate cu dispozițiile pertinente ale Acordului de la Cotonou, în special în ceea ce privește promovarea societății civile;
11. subliniază faptul că, în cazul acordării de SB țărilor ACP, care sunt furnizoare de banane și beneficiază de măsuri de însoțire în acest sector, este important să se includă în tranșa variabilă bazată pe indicatori ai guvernantei condițiile specifice prevăzute la articolul 17a din Rezoluția sa legislativă din 3 februarie 2011 referitoare la poziția Consiliului în primă lectură în vederea adoptării regulamentului Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 de stabilire a unui instrument de

finanțare a cooperării pentru dezvoltare (16447/1/2010 – C7-0424/2010 – 2010/0059(COD))¹;

12. invită Comisia să facă publice acordurile cu țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește SB, precum și contractele ODM;
13. solicită Comisiei să publice, de asemenea, condiționalitățile și indicatorii de performanță din cadrul „documentelor de strategie de țară” cu ocazia revizuirii la jumătatea perioadei;
14. invită statele membre să dea dovadă de mai multă coerență pe plan național și comunitar în materie de ajutor pentru dezvoltare; solicită statelor membre să consolideze coordonarea între acestea și Comisie în ceea ce privește SB în vederea evitării unor suprapuneri și incoerențe;
15. invită Comisia să sensibilizeze opinia publică în legătură cu riscurile inerente acordării SB, subliniind totodată impactul pozitiv al SB în materie de emancipare a partenerilor;
16. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

¹ Texte adoptate, P7_TA(2011)0030.

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Introducere

Sprijinul bugetar (SB) reprezintă transferul de resurse financiare de la o agenție de finanțare externă către trezoreria națională a unei țări partenere, în urma îndeplinirii de către această țară a condițiilor convenite pentru efectuarea plății. Resursele financiare astfel dobândite fac parte din resursele globale ale țării partenere și, prin urmare, sunt utilizate în conformitate cu sistemul de gestionare a finanțelor publice din această țară.

Chiar dacă sprijinul bugetar este acordat de mult timp – de fapt încă din perioada planului Marshall –, această modalitate a devenit populară începând cu anii '80 și '90, când Banca Mondială și diversele cooperări bilaterale au început să acorde sprijin bugetar sub forma unor ajutoare pentru balanța de plăți.

Un al doilea val al SB, în perioada 2000-2005, introduce o nouă abordare coordonată a sprijinului bugetar general. Această formă de sprijin bugetar avea drept obiectiv acordarea de ajutor în favoarea politicilor și strategiilor țărilor partenere în vederea aprofundării conceptelor de apropiere și de parteneriat consolidat.

În sfârșit, asistăm în prezent la consacrarea SB ca fiind cea mai eficientă modalitate de a atinge obiectivele agendei de la Paris și Accra. Această abordare se bazează pe un rol pronunțat de lider al guvernului, pe definirea angajamentelor celor două părți, pe modurile de funcționare a parteneriatului și pe responsabilitățile reciproce. În plus, a fost instituită o mai mare armonizare a procedurilor, a modalităților și a plăților sprijinului în rândul donatorilor de fonduri.

UE oferă ajutor bugetar doar țărilor care îndeplinesc următoarele trei criterii de eligibilitate: a) o politică și o strategie naționale de dezvoltare definite în mod clar, b) un cadru macroeconomic orientat către stabilitate și c) un program credibil și relevant de îmbunătățire a gestionării finanțelor publice, acestea trebuind să fie în vigoare sau în curs de aplicare.

În perioada 2003-2009, angajamentele asumate de Comisia Europeană privind sprijinul bugetar s-au ridicat la peste 13 miliarde de euro (aproximativ 25 % din totalul angajamentelor în această perioadă). Aproximativ 56 % din aceste angajamente au fost destinate țărilor din Africa, zona Caraibilor și Pacific (ACP), 24 % țărilor care fac obiectul Politicii de vecinătate a UE, 8 % Asiei, 6 % Americii Latine și 5 % Africii de Sud.

2. Impactul SB: un bilanț încă ambiguu

În urma evaluării din 2006¹ privind SB în Burkina Faso, Malawi, Mozambic, Nicaragua, Uganda, Rwanda și Vietnam, efectuată la solicitarea Comitetului de asistență pentru dezvoltare din cadrul OCDE, s-a ajuns la concluzia că sprijinul bugetar a avut o influență pozitivă asupra utilizării raționale a cheltuielilor publice și asupra capacității guvernelor, în special în domeniul gestionării finanțelor publice.

¹ IDD și Asociații, „Evaluarea comună a sprijinului bugetar general 1994-2004”, mai 2006.

Evaluarea a evidențiat totodată efectele pozitive ale SB asupra armonizării și alinierii, precum și asupra consolidării aproprierii politicilor de către guverne și a responsabilizării acestora. Pe de altă parte, recente evaluări independente ale Comisiei Europene în ceea ce privește programele desfășurate în funcție de țară au confirmat în general utilitatea acestuia și au recomandat continuarea acestor eforturi.

Cu toate acestea, aceste evaluări conțin unele rezerve în ceea ce privește impactul sprijinului bugetar asupra reducerii sărăciei și consolidării democrației în cadrul țărilor beneficiare de ajutoare. În general, evaluarea impactului sprijinului bugetar asupra reducerii sărăciei și asupra altor indicatori ODM se dovedește a fi dificilă.

De asemenea, subzistă riscurile potențiale ale SB: creșterea volatilității ajutorului, o monitorizare greoaie, ajustări fiscale dureroase în caz de întrerupere. În acest ultim caz, consecințele pentru populațiile sărace pot fi dezastruoase, mai ales dacă anumite cheltuieli recurente referitoare la cadrele didactice, personalul din sectorul sănătății sau achiziționarea de medicamente depind parțial de ajutorul extern. O suspendare a SB într-o țară beneficiară are totodată consecințe asupra țărilor vecine.

3. Condiții de intrare care nu sunt neapărat coerente

Pentru a fi eligibile, țările beneficiare trebuie să fi atins un nivel suficient de apropiere în domeniile combaterii sărăciei, al gestionării macroeconomice, al gestionării finanțelor publice și al guvernantei. În realitate, s-au observat mari diferențe între țările care fac obiectul SB. Conform evaluărilor, sentimentul aproprierii era puternic și situația macroeconomică era solidă în Uganda, Vietnam sau Rwanda, însă acestea erau slabe în Malawi, Mozambic sau Burkina Faso.

Se pun două probleme: în primul rând, faptul că alegerea țărilor beneficiare ale SB s-ar fi putut baza pe încrederea donatorilor în elita politică sau în șefii de stat actuali, chiar dacă, în ceea ce privește criteriile enunțate, anumite țări nu sunt „pregătite”. În al doilea rând, faptul că sprijinul bugetar ar părea să fie gestionat, în mod primordial, în funcție de considerațiuni diplomatice și (geo)politice, precum și în funcție de relații „personalizate” care nu sunt publice, justificarea oficială fiind restrânsă la argumente de ordin tehnic.

Drept urmare, sprijinul bugetar general poate dobândi un caracter politic și mai pronunțat, chiar riscant.

4. SB și apropierea agendei pentru dezvoltare

Declarația de la Paris a consacrat apropierea ca fiind piatra de temelie a noului sistem de ajutor internațional. Însă a pune în mișcare rolul de lider și responsabilitatea necesară nu înseamnă neapărat autonomie pentru state, cei aleși și societatea civilă.

În practică, se pot constata niveluri diferite de apropiere în funcție de caracteristicile specifice ale SB respectiv, de maturitatea sistemului democratic și de gestionarea finanțelor

țării partenere. Până în prezent, nu s-a dovedit în mod clar care este legătura cauzală dintre SB și apropiere: studiile arată că SB nu transformă realitățile politice subiacente (acest lucru reprezintă o aspirație nerealistă pentru orice formă de ajutor).

În plus, s-ar părea că pentru donatori apropierea se limitează la faptul că responsabilii politici și administrativi ai țărilor beneficiare dau dovadă de un angajament ferm și durabil în favoarea reformelor bugetare și a responsabilităților financiare prevăzute de instituțiile financiare internaționale, printre care în special FMI.

De asemenea, în ceea ce privește societatea civilă, donatorii de fonduri nu și-au respectat angajamentele de a include în mod sistematic parlamentarii și reprezentanții organizațiilor societății civile în dialogul lor cu guvernele țărilor în curs de dezvoltare.

Această abordare ar putea să aibă drept rezultat instituirea de state „dezvoltate”, înzestrate cu un aparat birocratic eficace din punct de vedere tehnic. Este evident că problema centrală rămâne „modul” în care se realizează apropierea (rolul de lider, voința afișată, energia folosită etc.) și nu problema „conținutului”: în privința căror aspecte se aplică apropierea, nu în ce constă aceasta.

5. SB acordat de Comisia Europeană: un bilanț controversat

Abordarea „dinamică”

Într-un document publicat în 2008 referitor la sprijinul bugetar ¹, Comisia își afirmă modul de interpretare „dinamică” a condițiilor impuse de articolul 61 alineatul (2) din Acordul de la Cotonou². În opinia Comisiei, deficiențele care afectează gestionarea finanțelor publice la data deciziei de finanțare nu constituie un impediment pentru lansarea unui program de sprijin bugetar, dacă există voință de reformă și dacă reformele planificate sunt considerate satisfăcătoare. Conceptul-cheie pentru Comisie este „direcția în care se îndreaptă țara”.

Această interpretare dinamică a condițiilor de eligibilitate și în special a condiției referitoare la gestionarea finanțelor publice ar putea să ducă la creșterea riscului pe termen scurt. Aceasta este o poziție împărtășită nu numai de Comisie, ci și de Curtea de Conturi, care, în raportul său special nr. 2/2005, precum și în raportul anual pentru 2009, consideră că ar trebui ca Comisia să demonstreze într-un mod mai explicit, mai formal și mai structurat eligibilitatea și performanțele în legătură cu gestionarea finanțelor publice.

De asemenea, articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Instrumentul de finanțare a cooperării pentru dezvoltare (ICD) stipulează că sprijinul bugetar va fi acordat „în situația în care gestionarea cheltuielilor publice ale statului partener este suficient de transparentă, fiabilă și eficientă” și că abordarea trebuie să se axeze „pe rezultate și să fie bazată pe indicatori de performanță”.

¹ „Sprijinul bugetar: Și dacă am încerca să avem respect și încredere?”, Comunitățile Europene, 2008.

² Acest articol consolidează responsabilitatea la nivel național și controlul parlamentar privind gestionarea finanțelor publice.

SB si eficacitatea ajutorului

Cu ocazia ultimei evaluări a sprijinului Comunității Europene din 2007, Comitetul de asistență pentru dezvoltare (CAD) a făcut o serie de constatări în legătură cu rolul sprijinului bugetar în promovarea obiectivelor Agendei privind eficacitatea ajutorului. Pe scurt, CAD subliniază faptul că:

- a) Comisia trebuie să evite folosirea sprijinului bugetar pentru accelerarea transferurilor de fonduri în contextul intensificării efortului de acordare de ajutor sau pentru a atinge obiectivul de 50 %.
- b) Comisia va trebui să analizeze metodele de asociere ale organizațiilor societății civile locale la monitorizarea cheltuielilor și a impactului sprijinului bugetar.
- c) Parlamentul European consideră că, din punct de vedere politic, este obligatoriu să se acorde ajutor doar țărilor care respectă o serie de norme minime în materie de guvernare și de respectare a drepturilor omului.

Pe de altă parte, în anumite cazuri, acțiunile donatorilor sunt în contradicție cu principiul avantajului SB față de ajutorul pentru proiect. O evaluare recentă¹ arată că, la nivel sectorial, deficiențele politicilor, ale instituțiilor și ale sistemelor de furnizare de servicii i-a determinat pe donatori să pună în aplicare proiecte cu ajutorul propriilor sisteme și să adopte un comportament bilateral și necoordonat. Acest mod de a proceda slăbește în mare măsură politicile, instituțiile și sistemele de furnizare de servicii sectoriale, ceea ce întărește reacția inițială a donatorilor de fonduri care se confruntă cu această situație.

În acest context, armonizarea acestor așteptări cu realizarea obiectivului fixat de UE, și anume creșterea sprijinului bugetar și îmbunătățirea previzibilității ajutorului acordat, riscă să fie deosebit de dificilă.

6. Măsuri de însoțire pentru consolidarea dialogului politic

Una din axele consultării Comisiei se referă la „rolul dialogului privind politicile de urmat, rolul condiționalității și legăturile cu performanța și rezultatele”. În acest cadru, Comisia a elaborat trei idei fundamentale:

- a) responsabilitatea unui guvern partener față de cetățenii săi reprezintă un factor-cheie în vederea obținerii unor rezultate în materie de dezvoltare, iar sprijinul bugetar este în principiu supus examinării din partea parlamentului și a instituțiilor de control al finanțelor publice;
- b) până în prezent, îmbunătățirile observate în ceea ce privește responsabilitatea națională rămân totuși modeste, în special deoarece în numeroase țări, capacitatea societății

¹ ODI/Mokoro, „Sprijinul bugetar sectorial în practică”, Raport de sinteză, februarie 2010.

civile și a parlamentului de a susține și controla opțiunile strategice în cadrul unui proces bugetar transparent este încă limitată.

- c) una dintre provocările majore pentru donatorii de sprijin bugetar o reprezintă susținerea instituțiilor și a sistemelor naționale de responsabilizare.

În această privință, PE a semnalat deja importanța instituirii unui sistem care să implice în mod sistematic parlamentele și societatea civilă în dialogul privind politicile de combatere a sărăciei și în revizuirile anuale ale sprijinului bugetar.

De asemenea, acest sistem ar trebui să permită și circulația informațiilor între societatea civilă și opinia publică în general pentru ca societatea civilă, universitățile și organizațiile private să se poată pronunța în cadrul consultărilor pe grupuri tematice, create în scopul monitorizării sprijinului bugetar.

7. Concluzii

Înainte de a-și stabili o poziție definitivă, Comisia pentru dezvoltare ar dori să obțină clarificări din partea Comisiei cu privire la următoarele aspecte:

- În calitate de principal donator de fonduri reprezentând ajutor pentru dezvoltare, este UE în măsură să-i influențeze pe ceilalți donatori, în special FMI și Banca Mondială, în vederea găsirii unei poziții coerente comune privind criteriile de atribuire a SB?
- Care sunt alternativele pentru țările care nu beneficiază de SB?
- În cazul suspendării SB într-o țară, ține cont Comisia de impactul unei astfel de decizii asupra integrării regionale?
- Este SB un stimulent mai bun pentru dezvoltarea endogenă?

Anexa 1

Lista țărilor beneficiare ale ajutorului pentru dezvoltare în 2009 prin intermediul SB, în funcție de instrumentul de finanțare

EDF ACP			DCI		
Country	EC Contribution	Funding instrument	Country	EC	
Benin	€51.400.000	EDF	Congo (Democratic Republic of the)	€26.000.000	
	DCI - Thema				
Botswana	€60.000.000	EDF	Bolivia	€7.750.000	DCI - Thema
Burkina Faso	€55.420.000	EDF	Ecuador	€26.400.000	DCI - Geo
Burundi	€14.330.000	EDF	El Salvador	€37.100.000	DCI - Geo
Cape Verde	€11.500.000	EDF	Georgia	€2.000.000	DCI - Thema
Central African Republic		€12.210.000	EDF	Ghana	€15.000.000
	DCI - Thema				
Comoros	€7.270.000	EDF	Guatemala	€33.800.000	DCI - Geo
Congo (Democratic Republic of the)	€22.620.000	EDF	Guyana	€22.292.000	
	DCI - Thema				
Ghana	€49.020.000	EDF	Haiti	€5.800.000	DCI - Thema
Grenada	€5.290.000	EDF	Indonesia	€145.000.000	DCI - Geo
Guinea-Bissau	€14.950.000	EDF	Jamaica	€16.816.000	DCI - Thema
Haiti	€37.580.000	EDF	Kyrgyzstan	€9.000.000	DCI - Geo
Jamaica	€1.900.000	EDF	Malawi	€15.900.000	DCI - Thema
Liberia	€20.200.000	EDF	Mauritius	€61.984.000	DCI - Thema
Malawi	€33.890.000	EDF	Nepal	€13.000.000	DCI - Geo
Mali	€81.700.000	EDF	Peru	€60.800.000	DCI - Geo
Mauritius	€44.990.000	EDF	Philippines	€36.000.000	DCI - Geo
Mozambique	€12.110.000	EDF	Rwanda	€20.155.000	DCI - Thema
Niger	€6.900.000	EDF	Saint Kitts and Nevis	€10.425.000	DCI - Thema
Rwanda	€41.440.000	EDF	Seychelles	€2.000.000	DCI - Thema
Samoa	€15.300.000	EDF	South Africa	€122.680.000	DCI - Geo
Seychelles	€16.500.000	EDF	Tajikistan	€7.750.000	DCI - Thema
Sierra Leone	€18.420.000	EDF	Trinidad and Tobago	€10.764.000	DCI - Thema
Tanzania	€389.840.000	EDF			
Togo	€15.000.000	EDF			
Zambia	€30.000.000	EDF			

Sursa: AIDCO 2009. Sumele înglobează sprijinul bugetar și sectorial.